

VrijRuiter

gezocht:
hoofdredacteur

In dit nummer onder andere:

Hoefschoenen –
ervaringen van gebruikers

De Berber-Arabier –
van oorsprong een
moedig oorlogspaar

Uitgave van de
Nederlandse Vereniging voor Vrijtijds Ruiters
Postbus 19 • 6720 AA Bennekom • www.recreatieruiter.nl

Jaargang 18

Nummer 3

Juni 2003

De Berber-Arabier

Van oorsprong een moedig oorlogspaar

Tekst en foto's: Suzan de Weerd

In de rasbeschrijving van juni vorig jaar is verteld over de herkomst en de eigenschappen van de Berber. Een beschrijving van zijn 'broertje', de Berber-Arabier kan dan eigenlijk niet ontbreken.

NVVR-lid Suzan de Weerd is in het bezit van twee volle Berbers en drie Berber-Arabieren en dus kan het verhaal van dit bijzondere paard compleet gemaakt worden!

DE BERBER-ARABIER: GEEN TOEVALLIGE KRUISING

De Berber-Arabier is net als de Berber en de volbloed Arabier, een van de oudste paardenrassen ter wereld. Hoewel de naam misschien anders doet vermoeden, is dit ras zeker geen toevallige kruising. De diverse Berberstammen (de oerbevolking van de Noord-Afrikaanse gebieden: Marokko, Algerije en Tunesië) voerden regelmatig oorlog met elkaar en waren daarom altijd op zoek naar de beste oorlogspaar. Het waren deze volkeren die na de inval van de moslims in Noord-Afrika in 700 en 800 na Chr. in het hooggebergte van de Atlas een nieuw ras vormden van hun Arabische paarden en hun barokke Berberpaarden: de Berber-Arabier. Dit was een robuust, maar tegelijkertijd een goedbewegend en moedig oorlogs- en gebruikspaar. De Berber-Arabier werd zo populair dat het oude Berberras bijna verdrongen werd door dit 'nieuwe' ras. In Marokko wordt het huidige aantal Berber-Arabieren geschat op zo'n 160.000 en eenzelfde aantal is verspreid over de rest van de wereld te vinden. Het totale

Hier de hengst Zayani (midden) als veulen, met vader Goumai (links) en moeder Ghalba op stoeterij Azzayani in Gießen, Duitsland.

aantal Berber-Arabieren wordt daarmee geschat op ongeveer 300.000. Waarschijnlijk is dit aantal het honderdvoudige van de nog in leven zijnde zuivere Berber.

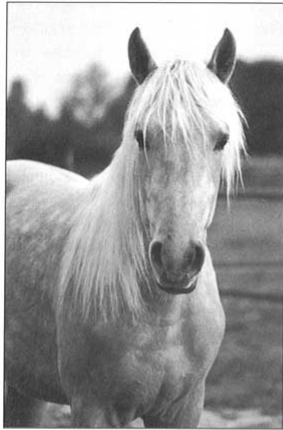
DE ENIGE HOND WAAROP JE KUNT RIJDEN

Het oorspronkelijke Berberpaard ontstond rond 1200 voor Chr. Deze paarden groeiden op in zeer nauw contact met hun eigenaar, ze werden beschouwd als leden van de familie. Vaak werden ze zelfs gehouden in de tenten van de bedoeïnen (het Berbervolk). Met name als merries moesten veulenen haalden de Berbers hen in de tent. De veulens dronken dan hun eerste melk niet van de merrie, maar uit de handen van de eigenaar. Deze sterke binding met de mens werd versterkt door de strenge selectie in de fokkerij. Hengstenmanieren werden (en worden) niet getolereerd. De hengsten werden pas op latere leeftijd voor de dekdienst ingezet. Nadat een hengst zijn eerste veulens had voortgebracht, werd gekeken of het sociale en mensgerichte gedrag overerft werd. Was dat niet het geval,

dan werd de betreffende resoluut afgeschreven voor de dekdienst, wat tevens vaak ook het einde van de hengst betekende. Ook tegenwoordig wordt nog steeds zeer streng op het karakter van de hengsten gelet bij de hengstenkeuringen. Door deze strenge selectie ontwikkelden en bevestigden deze paarden hun zeer goede karakter. Ook tegenwoordig wordt het karakter van de Berber en de Berber-Arabier nog geroemd. Dit eeuwenoude ras wordt wel beschreven als 'de enige hond waarop je kunt rijden'. Je hebt met deze paarden een vriend voor het leven.

VEELZIJDIG EN AANHANKELIJK

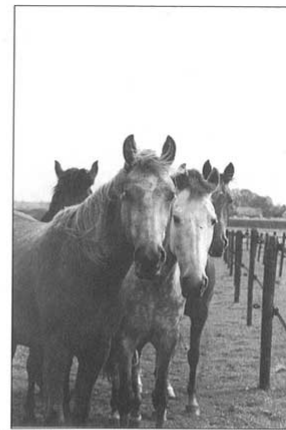
De Berber-Arabier heeft de goede kenmerken van beide oorspronkelijke rassen in zich verenigd. Hij bezit uithoudingsvermogen, hardheid, schoonheid en snelheid, maar ook moed, een 'cool' karakter en een grote tredzeker-

Zayani

Minah

vlnr: Nejima (2), Chaqra(7, volle Berber), Minah (3) en achteraan Douira (6, ook volle Berber)

heid. Ze zijn zeer intelligent, gevoelig en mensgericht.

De Berber-Arabier is een compact, sterk gebouwd paard in het vierkants-model. Het hoofd moet een edele uitdrukking hebben, de Hals moet krachtig en gebogen zijn, de achterhand rond, de borst niet te smal, de hoeven hard en sterk. De achterhand kan iets afhangend zijn, wat een voordeel is voor liefhebbers van gangenpaarden: veel Berber-Arabieren kunnen namelijk ook leren tölten!

Zelfs na duizenden jaren is de Berber-Arabier nog steeds een fantastisch, makkelijk te rijden paard met een stokmaat tussen de 1.50 m en 1.60 m. De gangen van de Berber-Arabier zijn wat vlakker en zwevender dan die van de Berber, maar zitten net zo comfortabel. De Berber-Arabier is een heel veelzijdig paard. Hij is bij uitstek geschikt voor endurance, maar loopt met evenveel plezier een ontspannen buitenrit. Hij kan vaak leren tölten en heeft door zijn bouw aanleg voor de verzamelde gangen van de klassieke rijkunst. Hij kan een sprongetje maken, loopt voor de wagen en slaat ook als westerenpaard zeker geen gek figuur.

MIJN EIGEN ERVARING MET DE BERBER-ARABIER

Mijn eerste ervaring met de Berber was jaren geleden op de Equitana in Duitsland. Daar werden demo's gereden met onder meer een tweetal Berber hengsten. Ik was erg onder de indruk van deze paarden en hun eerlijke gedrag. Mijn interesse was gewekt en zodra ik de kans had om wat meer over de Berber en de Berber-Arabier te weten te komen, deed ik dat. Ik ben in Frankrijk en Marokko geweest en heb paarden bekeken en gereden in Duitsland. Zonder uitzondering waren al deze paarden heel vriendelijk en ze zaten enorm comfortabel. Erg onder de indruk was ik ook van de gemakkelijke en ontspannen tölten van de Berber-Arabische hengst Boufoud.

Overal waar ik kwam liepen de dekhengsten gewoon in de kudde bij de merries. Hengstenmanieren? Die ben ik nog niet tegengekomen. Op een Berbershow en -keuring in Duitsland zou de fokker van mijn nu 3-jarige hengst Zayani ook aanwezig zijn. Daar aangekomen zag ik op het buitenterrein een paddock die was afgezet met een schrikklintje. In die paddock stonden hun dekhengst Goumai en twee merries met veulens (waarvan Zayani er één was) gemoedelijk bij elkaar. Geen onrust, geen gedoe: gewoon een hengst en twee merries met veulens in een paddock. We konden de veulens bekijken en alle paarden aaien. De hengst Goumai en de moeders vonden het allemaal prima. Voordat Goumai in de ring werd verwacht, werd hij zonder probleem bij zijn merries vandaan gehaald en onder de waterslang gezet om zijn witte manen en staart van modder te ontdoen. Even later stond hij te drogen bij de vrachtwagen, en alles bleef even rustig. Het optreden van Goumai verliep zeer goed. Later dat jaar is hij zelfs Europees kampioen geworden in Parijs.

ONZE BERBER-ARABIËN

Zayani is in juli 2001 naar Nederland gekomen en staat nu bijna twee jaar bij ons in Gieten. Zayani is rustig, dapper, erg lief en aanhankelijk. Hij wordt circa 1.57 m en heeft de palominokleur van zijn vader megekregen. Hij leert snel, wil het graag goed doen en hij is gevoelig voor complimentjes. Hij laat zich niet snel van de wijs brengen door onverwachte dingen. Maar word je goed boos op hem, dan kan hij een beetje in zijn schulp kruipen. Deze stoere hengst heeft toch een klein hartje! Naast Zayani hebben we twee jonge Berber-Arabier merries geïmporteerd uit Duitsland. De jongste, Nejima, heeft veel energie, is erg intelligent en staat altijd met haar neus vooraan om te zien wat er gebeurt. Zij zorgt er zelf wel voor dat ze aandacht krijgt... De oudste, Minah, wordt deze zomer 3 jaar en heeft een heel zacht en gevoelig karakter. Als je haar vertrouwen gewonnen hebt, gaat ze voor je door het vuur. Beide merries zijn heel vriendelijk, verdraagzaam en aanhankelijk. Ze komen altijd kijken wat je aan het doen bent en zijn graag bij je in de buurt.

Sinds een paar maanden hebben we er tevens twee volle Berber merries bij. Zij zijn in het najaar van 2002 vanuit de staatsfokkerij in Tiaret in Algerije naar Europa gekomen. Ze stonden nog amper een maand bij ons op stal toen ik één van hen, Douira, mee heb genomen naar het Synergie-weekend met Wieke Huisman afgelopen maart in Zwiggelte. Ik zou eigenlijk, net als het jaar daarvoor, met mijn paard Khadin gaan. Maar die had zich, vreselijk genoeg, twee maanden daarvoor zo ernstig verwond in de wei, dat de dierenarts hem niet meer kon redden. Hoewel ik – heel lief – paarden van anderen aangeboden kreeg om het weekend te kunnen volgen, besloot ik om de gok te wagen en de kersverse Douira mee te nemen. Wel had ik me voorgenomen om direct huiswaarts te keren als ik het idee kreeg dat ze het weekend niet aankon. Ze had immers in een paar maanden tijd de nodige verhuizingen meegemaakt! Maar ze heeft het weekend boven verwachting goed gedaan en wordt met de dag een beter en fijner paard. Douira, haar driekwart zus Chaqra en Berber-Arabier Minah worden dit jaar gedekt. Dus hopelijk hebben we volgend jaar drie veulens in de wei lopen!

We hopen dat we met onze fokkerij de Berber en de Berber-Arabier in de toekomst meer bekendheid kunnen geven. Want het is gewoonweg zonde dat een ras met zijn lange en invloedrijke geschiedenis (onder andere als grondlegger van verschillende paardenrassen), zijn veelzijdigheid en geweldige karakter niet de aandacht krijgt die het verdient! Meer informatie over de Berber en de Berber-Arabier is te vinden op www.berberpaarden.nl